

VALERIA BUDUŞAN
CLARA ESZTERGÁR

Dicționar

FRANCEZ-ROMÂN ROMÂN-FRANCEZ

Ediție revăzută și completată
(cu un minighid de conversație)

Coordonator: prof. dr. Gheorghe Hașdeu

STIINTA

Procedeul marcării prin cifre române nu se aplică în cazul în care modificările afectează genul substantivelor sau tranzitivitatea, intranzitivitatea, reflexivitatea verbelor, încrât un substantiv masculin (*s.m.*) și un substantiv feminin (*s.f.*), respectiv un verb tranzitiv (*v.t.*) și un verb reflexiv (*v.r.*) nu constituie clase gramaticale diferite. În aceste situații delimitarea a fost marcată prin cifre arabe.

În unele cazuri, traducerea în limba franceză, respectiv în limba română, a cuvântului-titlu se face prin două sau trei cuvinte. Acestea sunt despărțite prin virgulă, dacă sunt sinonime, și prin punct și virgulă, dacă au sensuri apropiate, fără a fi sinonime:

adâncire *s.f.* approfondissement (*m.*), creusement (*m.*).

adeverință *s.f.* attestation, certification, confirmation, récepissé (*m.*).

midi *s.m.* 1. amiază; ora douăsprezece (ziua); 2. *le Midi* sudul Franței;

e) Atunci când substantivele franceze, echivalente ale cuvintelor, diferă, ca gen, de cuvântul-titlu, ele sunt urmate de prescurtarea care desemnează genul respectiv, inclusă între paranteze:

anunț *s.n.* annonce (*f.*)

greutate *s.f.* poids (*m.*)

liniște *s.f.* silence (*m.*)

f) Articolele conțin, desigur, exemple destinate a ilustra sensurile cuvintelor-titlu. Pentru rațiuni de economie de spațiu, adesea în cadrul exemplelor apare tilda (~), un semn grafic ce înlocuiește întotdeauna cuvântul-titlu în forma sa inițială, adică în forma cu care el apare ca intrare sau titlu de articol. Exemplele sunt tipărite cu litere cursive, fiind urmărate de traducerea în limba română, respectiv în limba franceză:

cutie *s.f.* boîte ~ de conserve boîte de conserves; ~ de scrisori boîte aux lettres; ~ de viteze boîte de vitesses.

peur *s.f.* frică avoir une ~ bleue a-i fi foarte frică; de ~ de de teamă să.

În cazul în care exemplul ilustrativ conține cuvântul-titlu sub o formă diferită, prin flexiune, de cea inițială, el este scris în întregime:

gazos *adj.* gazeux apă minerală gazoasă eau minérale gazeuse.

Uneori, mai ales în cazul substantivelor, cuvântul-titlu este utilizat la plural în exemplul ilustrativ. În această situație, după tildă (~) figurează terminația de plural a cuvântului-titlu respectiv:

rustique *adj.* rustic, tărănesc des traditions ~s.

Pentru o utilizare eficientă a dicționarului și recomandabil să se consulte, când e cazul, *anexele*.

DICTIONAR FRANCEZ-ROMÂN

A, a fait ~m. prima literă a alfabetului francez, vocală

A la prep. [a] le - su; atles - aux; à mi se

dicat: 1. locuitorul - habitant et son

te le Paris; 2. începe je vais - i - vele

merg la socială; 3. destinată elle ferit

son ami et la moto de mon père

împlocit în măslini - enroulé dans les

bicicleta; 4. lăsat - laissé

înaintând - continuant, continuant

înaintând - continuant, continuant

în - devant la masă de joacă; 7. introduce

un complement indirect il donne

à Michel un coup de fil; 8. modul marche - grande pas a merge cu pasi mari,

chahissant, e [mous]; 9. adj. (fig.) umilit,

degradant, abîmeant

abîmement [abesm] *s.m.* coborâre

reducere, înșiruire

abaisser [abes] *vt.* - r. 1. a coborât în un

nivel inferior - la vître de la vîntură a

coborî grădinul unui automobil, le terrain s'abaisse terenul ecouării; 2. a

masca, recouver - les bras, le vis (fig.) a

a se umgi, a coborî la z - à descendre

zborul și se umgi din a cere lăsat,

abandon [abandon] *s.m.* părăsire, renun-

țare, abandoner [abandoner] *vt.* 1. a părăsi, a

lăsat - sa famille; 2. a renunța la

reținute și abandonat la se renunță la

tronele și abandonează la se renunță la

In mod similar cu în limba franceză, respectiv în limba română, a cunoscutele substantive sunt deosebite de cele neutre. Acestea sunt, de obicei, precedate prin virgulă, dacă sunt nume proprii, sau sunt de tipuri speciale sau sensuri apropiate, fără să fie sinonime.

adéchue adj. appropriat; potrivit (per.), corespunzător (lm.).

adeverință et confirmation, certificare, confirmare, răspuns (lm.).

à midi a.m. la amiază, ora douăsprzece (ziua); 2. la Midi sudul Franței;

a) Anume clod substantivale franceze, echivalență ale cuvintelor, difor, ca gen, de gen, după ce sunt izolate de articol, nu sunt deci în același număr, inclusiv într-o formă

FRANÇAIS-RĂSPUNS

În cadrul unei paralele între limbile română și franceză, în cadrul unor paralele speciale, se observă că există unele diferențe de număr, de gen, de formă, de tip, de sens, care nu sunt întotdeauna deosebite, ci sunt legate de modul de traducere în limba română, respectiv în limba franceză.

avoir adj. devenit; devenită; bolile de constricție; ~de scrisură balle aux lettres; ~de varice balle de varice;

peste s./ frica peste ne... ~épouvante s.; frig ~froid, de ~ de lemnă și

în cazul în care exemplul nostru nu conține cuvântul titlu sub o formă diferență, prin flexionare, de cea română, și este astfel în desacord;

guces adj. găzdui ~qu'il gausse; ~qui marche gauze;

Uncor, mai ales în ceea ce privește veler, există o altă utilizare a plurilor în exemplul ilustrativ. În această situație, după ușoară figurăză terminația de plural a cuvântului-titlu respectiv;

custique adj. ruse, grise, des traductions;

Pentru o utilizare eficientă a dictionarului și se recomandă să se consulte, dincolo de ceea ce urmărește:

adéchue ~ la une heure jugée décalée (adéchue ~ la une heure jugée décalée); adéquation ~ la une heure jugée décalée; adéquation ~ la une heure jugée décalée;

A a [a] s.m. prima literă a alfabetului francez, vocală.

à [a] prep. [à+le=au; à+les=aux], a nu se confunda cu pers. III. sg. v. avoir: indică: 1. locul *il arrive ~ Paris* el sosește la Paris; 2. direcția *je vais ~ l'école* merg la școală; 3. destinația *elle écrit ~ son ami* ea îi scrie prietenului său; 4. mijlocul *tu vas ~ bicyclette* tu merg cu bicicleta; 5. instrumentul *les enfants jouent au ballon* copiii se joacă cu mingea; 6. destinația obiectului *une machine ~ laver* o mașină de spălat; 7. introduce un complement indirect *il donne ~ Michel un coup de fil*; 8. modul *marcher ~ grands pas* a merge cu pași mari. abaisseant, e [abesā, āt] adj. (fig.) umilit, degradant,

abaissement [abesmā] s.m. coborâre, reducere; înjosire.

abaisser [abese] v.t. v.r. 1. a coborî la un nivel inferior ~ la vitre de la voiture a coborî geamul unui automobil, *le terrain s'abaisse* terenul coboară; 2. a micșora, a scădea ~ les prix; v.i. v.r. (fig.) a se umili, a coborî la s' ~ à demander pardon a se umili prin a cere iertare.

abandon [abādō] s.m. părăsire, renunțare, abandon.

abandonner [abādōne] v.t. 1. a părăsi, a abandonat ~ sa famille; 2. a renunța la *le pilote a abandonné la course au troisième virage* pilotul a abandonat cursa la al treilea viraj; v.i. v.r. 3. (fig.) a se lăsa pradă s' ~ au désespoir a se lăsa pradă disperării.

abaque [abak] s.m. (mat.) 1. abac, socoitoare cu bile; 2. diagramă grafică.

abasourdir [abazurdir] v.t. 1. a asurzi; 2. (fig.) a stupefia, a ului.

abasourdisant, e [abazurdisā, āt] adj. 1. asurzitor; 2. (fig.) uluit, năucitor.

abatardir [abatardir] v.t. v.r. a degenera, a(-și) pierde calitățile rasei. **abat-jour** [abajar] s.m. invăr. abajur. **abattage** [abataʒ] s.m. 1. tăiere, doborâre (despre copaci); 2. exploatarea unei galerii de mină.

abattement [abatmā] s.m. 1. oboseală, epuizare fizică; 2. descurajare, depresie morală. **abattoir** [abatwar] s.m. loc de sacrificare a animalelor, abator.

abattre [abatr] v.t. 1. a tăia, a demola ~ un arbre a tăia un copac; ~ les murs a demola zidurile; 2. a sacrifică un animal ~ un cheval blessé a sacrifică un cal rănit; 3. a slăbi, a obosi *la maladie l'a abattu boala l-a slăbit*; 4. a descuraja, a deprima *la disparition de sa mère a abattu Mireille*; v.r. a se abate asupra une épidemie s'est abattue sur la région o epidemie s-a abătut asupra regiunii.

abbatial, e [abasial] s.f. biserică unei abații. **abbaye** [abej] s.f. mănăstire.

abbé [abe] s.m. abate, preot.

abbesse [abes] s.f. stareță (la o mănăstire).

abcès [apse] s.m. 1. bubă, abces; 2. pună cu puroi.

abdication [abdikasjō] s.f. abdicare, renunțare la putere.

abdiquer [abdiķe] v.t. a abdica, a renunța la putere ~ la couronne a renunța la coroană (despre un rege).

abdominal, e, aux [abdominal, o] adj. (anat.) abdominal *les muscles abdominaux* mușchii abdominali.

abeille [abej] s.f. albină.

aberrance [aberansā] s.f. aberație, anomalie.

aberration [aberansjō] s.f. 1. (astr., fiz.) deformare; 2. (med.) anomalie anatomică, fiziolitică, fizică; 3. eroare judecată, aberație.

abétissant, e [abétiſſā, āt] adj. care îndo-bitocește, prostește *un travail dur et ~.*
abêtissement [abetismā] s.m. îndobito-cire.
abhorrer [abɔ̄rə] v.t. a avea oroare de, a detesta ~ *la froide pluie d'automne a detesta ploaia rece de toamnă.*
abîme [abim] s.m. 1. prăpastie adâncă, abis; 2. (fig.) o cantitate mare *un ~ d'enui* o imensă oboseală.
abîmer [abime] v.t. a strica ~ *un livre a strica o carte; v.r. 1. (fig.) a se cufunda în gânduri; 2. a se strica *les fruits se sont abîmés au grand soleil* fructele s-au stricat la soare.
abject, e [abʒekٹ] adj. josnic, abject.
abjurer [abjyre] v.t. a abjura, a renega.
abnégation [abnegasjō] s.f. abnegație, dăruire de sine, devotament.
abolement [abwamā] s.m. lătrat.
abolir [abolir] v.t. a aboli, a suprima ~ *l'esclavage* a aboli sclavia.
abolition [abolisiſjō] s.f. (jur.) abolire, li-chidare.
abominable [abominabl] adj. abomi-nabil, dezgustător, înfiorător.
abominablement [abominablā] adv. îngrozitor, extrem de, *se conduire ~ a se purta îngrozitor.*
abomination [abominasiſjō] s.f. 1. ticălo-sie, mărsăvie; 2. être en ~ a fi urât de (către).
abondamment [abödamā] adv. abun-dent, din belșug.
abondance [abödās] s.f. 1. abundență, cantitate mare ~ *de fruits*; 2. bogăție.
abonder [aböde] v.i. a abunda ~ *en a fi plin de.*
abonnement [abonmā] s.m. abonament la ziar (telefon, tren etc.).
abord [abɔ̄r] s.m. 1. acces, abordare; loc. adv.; 2. dès l'abord chiar de la înce-put; *d'abord* mai întâi; *tout d'abord* înainte de orice, în primul rând; 3. (pl.) aux abords în împrejurimi.
abordable [abördabl] adj. abordabil, apropiat, accesibil.
abordage [abordaž] s.m. (mar.) abordaj.
aborder [aborde] v.i. 1. a aborda; 2. a acosta, a ajunge la ţărm; v.t. 1. a ataca o corabie; 2. a se adresa cuiva; 3. a tra-ta un subiect.*

aborigène [aborižen] adj. s.m.f. 1. abo-ri-gen, băstinaș din Australia; 2. (fig.) autohton.
abouter [abute] v.t. (tehn.) a îmbina, a pune cap la cap.
aboutir [abutir] v.i. 1. a ajunge la, a da în *la route aboutit à la forêt* drumul ajunge la pădure; 2. a reuși, a finaliza *les recherches n'ont pas abouti* cerce-tările nu au dat rezultat.
aboutissement [abutismā] s.m. rezultat.
aboyer [abwaje] v.i. a lătră.
abrasion [abraziō] s.f. (geol.) abraziu-nie, erodarea falezelor prin forța valuriilor.
abrégué [abreže] s.m. rezumat *un ~ du discours du président* un rezumat al discursului președintelui.
abréger [abreže] v.t. 1. a prescurta ~ *un mot*; 2. a reduce, a trunchia ~ *un texte*.
abreuver [abrcœve] v.t. a adăpa (un ani-mal); v.r. a se adăpa *les animaux se sont abreuvés à la rivière* animalele s-au adăpat la râu.
abrevoir [abrcœwar] s.m. adăpătoare, jgheab, troacă pentru adăparea anima-lelor.
abréviation [abrevjasjō] s.f. abreviere, prescurtare.
abri [abri] s.m. adăpost être à l'~ a fi la adăpost; *se mettre à l'~ a se pune la adăpost.*
abricot [abriko] s.m. caisă (fruct).
abricotier [abrikotje] s.m. cais (pom).
abriter [abrite] v.t. v.r. a (se) adăposti; a (se) proteja *le parapluie abrite Mireille de la pluie* umbrela o protejează pe Mireille de ploaie.
abrogation [abrogasjō] s.f. desființare, anulare, abrogare ~ *d'un décret* abro-garea unui decret.
abroger [abroze] v.t. a abroga o lege, decrete, ordonanțe.
abrupt, e [abrypt] adj. abrupt, înclinat, în pantă.
abrutii, e [abryti] I. adj. stupid, îndobi-toctit, abrutizat. II. s.m. f. prost, idiot.
abrutissant, e [abrytiſā, āt] adj. abru-tizant.
abrutissement [abrutismā] s.m. abru-tizare, îndobitoare.
ABS [abees] s.m. (tehn.) ABS, sistem antiblocaj auto.

abscise [absis] s.f. (mat.) număr care per-mite definirea poziției unui punct, ab-scisă.
absence [apsās] s.f. absență, lipsă.
absent, e [apsā, āt] adj. 1. absent, ab-sență; 2. (fig.) distrat, neatent.
absentéisme [apsâteism] s.m. 1. lipsă de perseverență; 2. absentă sistematică, absenteism.
absenter [apsâte] v.r. a lipsi câtva timp, a absenta.
abside [apsid] s.f. (arhit.) absida unei biserică.
absolu, e [apsolŷ] I. adj. 1. fără limită; 2. total, integral; 3. (fig.) intransigent; 4. (mat.) valoarea absolută. II. s.m. ideea de absolut.
absolutement [apsolymā] adv. 1. în mod nelimitat; 2. în mod categoric; 3. în mod obligatoriu, neapărat.
absolution [apsolusjō] s.f. 1. (relig.) ier-tarea păcatelor; 2. (jur.) achitarea unui acuzat.
absolutisme [apsolyltism] s.m. (ist.) ab-solutism ~ royal absolutism regal.
absorbable [apsorbabl] adj. care poate fi absorbit.
absorbant, e [apsorbā, āt] I. adj. 1. ab-sorbant; 2. (fig.) captivant. II. s.m. corp absorbant.
absorber [apsorbe] v.t. 1. a absorbi; 2. a consuma, a ingera întrregime; 3. (fig.) a anexa *une société commerciale absorbe une autre*; 4. a captiva, a preocupa.
absoudre [apsudr] v.t. 1. a ierta; 2. (relig.) a absolvit, a ierta de păcate; 3. (jur.) a achita.
abstenir [apstenir] v.r. a se abține de la ceva s'~ de parler.
abstinent, e [apstinā, āt] I. adj. cumpă-tat. II. s.m.f. abstinent, care se abține de la excese (mâncare, băutură).
abstraction [apstraksjō] s.f. 1. separa-re, abstractizare faire ~ de a face abstracție de; 2. ignorare a unui obiect, a unei idei *elle fait ~ de ma proposition ea nu ia în seamă (ignoră) propunerea mea.*
abstrait, e [apstre, et] adj. abstract l'art ~.
abstraitemt [apstretmā] adv. (în mod) abstract.

ACCÉLÉRER

absurde [apsyrd] adj. absurd, fără sens.
absurdité [apsyrdite] s.f. 1. absurditate, lucru, idee imposibil de realizat; 2. (fam.) stupiditate.
abus [aby] s.m. exces, abuz l'~ des médi-caments est dangereux abuzul de me-dicamente este periculos.
abuser [abyze] v.t. 1. a abuza, a face ex-ece il ne faut pas ~ du café; 2. a profita, a înșela il a abusé de la confiance de ses parents a abuzat de încrederea părinților săi.
abusivement [abyzivmā] adv. (în mod) abuziv, excesiv.
abyssal, e, aux [abisal, o] adj. 1. abisal; 2. (fig.) profund, fără fund.
acabit [akabi] s.m. (peior.) soi, teapă.
acacia [akasja] s.f. salcâm.
académicien, ne [akademisje, sjen] s.m.f. academician.
académie [akademi] s.f. academie.
académique [akademik] adj. 1. acadé-mic; 2. riguros, exigent; 3. convențio-nal, rece il a été trop ~ avec nous el a fost prea pretentios cu noi.
acajou [akazu] s.m. acaju, mahon.
acalorique [akalorik] adj. fără calorii.
acariâtre [akarjatr] adj. artăgos, ursuz.
accablant, e [akablā, āt] adj. copleșitor, apăsător.
accablement [akablémā] s.m. 1. istovi-re, sleire a puterilor; 2. (fig.) triste-te mare, apăsare.
accabler [akable] v.t. 1. a copleși ~ de compliments; 2. a apăsa la douleur les accablait durerea îi apăsa; 3. a umili; 4. (loc.) ~ d'injuries à injura.
acalmie [akalmi] s.f. 1. acalmie; 2. răs-timp de liniste.
accaparer [akapare] v.t. 1. a acapara, a monopoliza; 2. a reține pentru sine il a accaparé tout le jardin el și-a reținut (insușit) toată grădina; 3. (fig.) a reține atenția.
accéder [aksede] v.t. 1. a avea acces la; 2. a ajunge la, a răzbate.
accélérateur, trice [akseleratør, tris] I. adj. care acceleră, accelerator. II. s.m. pedală de accelerare.
accélérer [akselere] v.t. a accelera, a grăbi.

accent [aksā] *s.m.* 1. accent *il a un ~ anglais* el are un accent englezesc; 2. insistență *entre oameni și cărti*

accentuel, le [aksātyēl] *adj. (fon.)* silabă, sunet accentuat.

accentuer [aksātyē] *v.t.* a accentua, a sublinia.

acceptabilité [akseptabilētē] *s.f.* care este înțeles de un vorbitor (despre fraze).

acceptable [akseptabl] *adj.* acceptabil, admisibil.

accepter [aksepte] *v.t.* 1. a primi ~ une invitation; 2. a suporta ~ son destin; 3. a fi de acord ~ une idée; 4. a consimți ~ d'accueillir qn. a consimți de a primi pe cineva.

accès [akse] *s.m.* 1. intrare, acces; 2. criză, puseu ~ de violence acces de violență; ~ de fièvre puseu de febră.

accessibilité [aksesibilitē] *s.f.* accesibilitate.

accessible [aksesibl] *adj.* 1. accesibil un lieu difficilement ~; 2. (fig.) ușor de înțeles un texte ~; 3. (fig.) abordabil une personne ~.

accessoire [akseswār] I. *adv.* accesoriu, secundar. II. *s.m.* componentă complementară les ~s d'automobile accesoriilor (piese) de automobil.

accessoirement [akseswārmā] *adv.* (în mod) secundar, anex.

accessoriste [aksesorist] I. *s.m./f.* recuzitor (de teatru, cinema, televiziune). II. comerciant de accesoriu pentru mașini și motociclete.

accident [aksidā] *s.m.* 1. accident ~ d'avion; 2. (med.) complicație subită ~ cardiaque.

accidentel, le [aksidātel] *adj.* accidental, întâmplător.

accise [aksiz] *s.f. (ec.)* taxă, acciz.

acclamation [aklamasiō] *s.f.* aclamație, ovăzie.

acclamer [aklame] *v.t.* a aclama, a-și exprima aprobarea.

acclimatation [aklimatasjō] *s.f.* aclimatizare, acomodare jardin d'~ grădină zoologică.

acclimater [aklimate] *v.t. v.r.* a (se) aclimatiza.

accolade [akolad] *s.f.* 1. îmbrățișare; 2. (gram.) accoladă.

accolement [akolmā] *s.m.* legare, unire, strângere.

accoller [akole] *v.t.* 1. a face o accoladă; 2. a lipi; 3. a împreuna; v.r. a se sprijini, a se agăta de.

accommodation [akomodasjō] *s.f.* accommodare, adaptare.

accommodement [akomodmā] *s.m.* 1. acord, învoială; 2. împăcare, aranjament il accepte tout ~.

accommoder [akomode] *v.t.* 1. a aranja, a potrivi elle a accomodé la chambre pour les enfants; 2. a pregăti, a asezona alimentele ~ le poisson avec une sauce; v.r. 3. a se obișnui s'~ de la situation.

accompagnateur, trice [akōpajatōr, tris] *s.m. f.* 1. însoțitor, ghid; 2. (muz.) acompaniator.

accompagnement [akōpajmā] *s.m.* 1. însoțire; 2. (muz.) acompaniment muzical.

accompagner [akōpaje] I. *v.t.* 1. a însoții; 2. (muz.) a acompania; 3. a adăuga, a alătură ~ sa lettre d'une photo a alătură scrisorii sale o fotografie; II. *v.r.* 1. a se întovărăsi cu; 2. a se acompania (la un instrument muzical).

accompli, e [akōpli] *adj.* 1. îndeplinit, terminat une tâche ~; 2. desăvârșit; 3. (fig.) fapt împlinit se trouver devant un fait ~ a se găsi în fața unui fapt împlinit.

accomplir [akōplir] *v.t.* 1. a realiza în întregime, a finaliza; 2. a executa, a se achita de ~ une tâche a se achita de o sarcină; v.r. a se îndeplini son souhait s'est accompli urarea lui s-a îndeplinit.

accomplissement [akōplismā] *s.m.* 1. realizare, efectuare; 2. (fig.) desăvârșire.

accord [akor] *s.m.* 1. convenție, potrivire, concordanță; 2. (muz.) acord; 3. (gram.) acord, corespondent între forme gramaticale (gen, număr etc.); 4. (loc.) tomber d'~ a se înțelege; d'un commun ~ de comun acord.

accordage [akordāz] *s.m. (muz.)* acordajul unor instrumente l'~ du piano.

accordéon [akordeō] *s.m.* acordeon.

accorder [akorde] *v.t.* 1. a pune de acord; 2. a da, a conferi ~ une décoration; 3.

(muz.) a acorda ~ un piano; v.r. 1. a se înțelege, a fi de acord; 2. (gram.) a se acorda l'adjectif's'accorde en genre et en nombre adjectivul se acordă în gen și număr; 3. a consumă s'~ à (de).

accore [akor] *adj.* abrupt (țarm, coastă).

accostable [akostabil] *adj.* 1. acostabil un port ~; 2. abordabil, ușor de abordat.

accoster [akoste] *v.t.* 1. a acosta; 2. (fig.) a aborda pe cineva.

accoter [akote] *v.t. v.r.* a se rezema, a se propti de s'~ (contre) sur.

accottement [akotmā] *s.m. (constr.)* acostament (de sine).

accouchement [akuflmā] *s.m.* naștere unui copil ~ sans douleur naștere fără dureri.

accoucher [akuſe] *v.i.* a naște ~ d'un garçon a naște un băiat.

accoucheur, euse [akylsēr, φz] I. *adj.* doctor, mamoș. II. *s.f.* moașă.

accouder [akude] *v.r.* a se sprijini în coate.

accouplement [akuplēmā] *s.m.* 1. împrecherere, împreunare; 2. cuplare, conexare.

accoupler [akuple] *v.t.* 1. a reuni sexual masculul și femela; 2. (fig.) a reuni doi termeni sau două lucruri diferite; v.r. a se uni sexual (animale).

accourir [akurir] *v.i.* a veni alergând.

accourter [akutre] *v.t. v.r.* a (se) împoziționa, a-și pune bijuterii, gablonțuri.

accoutumer [akutyme] *v.t.v.r.* a se obișnui.

accréder [akredite] *v.t.* a recunoaște oficial calitatea cuiva ~ un attaché militaire a acreditat un atașat militar; v.r. a se răspândi cette idée s'accrédatait vite această idee se răspândea repede.

accréiteur, euse [akreditōr, φz] *s.m. (jur.)* garant, girant.

accréditif [akreditif] *s.m. (fin.)* acreditiv, care acreditează.

accroc [akrok] *s.m.* 1. ruptură, agățatură; 2. (fam.) piedică; 3. defect.

accroche-coeur [akrɔʃkœr] *s.m.* cărligont.

accrocher [akroſe] *v.t.* a agăta, a reține les branches ont accroché ses cheveux ramurile i-au agățat părul; v.r. 1. a se agăta de; 2. (fig.) a se crampona de.

accroissement [akrwasmā] *s.m. 1. (agric.)* creștere, dezvoltare; 2. (fig.) sporire.

accroître [akrwatr] *v.t.* a mări, a crește, a da importanță ~ la popularité; v.r. a se dezvolta, a crește avant la première l'intérêt du public s'accroît înaintea premierei interesul publicului crește.

acerrouip [akrupir] *v.r.* a se lăsa pe vine, a se chirci.

accroupissement [akrupismā] *s.m.* sedere pe vine.

accueil [akœj] *s.m.* 1. primire, întâmpinare; 2. centru de primire foyer d'~ cămin de primire.

accueillant, e [akœjāj] *adj.* primitor, ospitalier.

accueillir [akœjir] *v.t.* a primi favorabil pe cineva, a găzdui.

acculer [akyle] *v.t.* 1. a încolțit pe cineva; 2. (fig.) a împinge la, a constrângere; v.r.

1. a se lipi cu spatele de perete; 2. a se da înapoi cu spatele.

accumulateur [akymylator] *s.m.* 1. omstrângător; 2. (electr.) acumulator; 3. acumulator de automobile.

accumulation [akymylasjō] *s.f.* 1. (fin.) acumulare de fonduri; 2. îngrămadire.

accumuler [akymyle] *v.t.* a acumula, a aduna.

accusatif [akyatif] *s.m. (gram.)* acuzativ.

accusation [akyazsō] *s.f.* 1. acuzare, învinuire; 2. (jur.) acțiune în justiție.

accusatoire [akyaztar] *adj. (jur.)* în expresii système ~ procedură penală.

accuser [akyze] *v.t.* 1. a învinovați; 2. a scoate în evidență, a sublinia; 3. (adm.) ~ réception de a confirma, a aviza de primire.

acerbe [aserb] *adj.* 1. acru, înțepător; 2. (fig.) sever, aspru, caustic une critique ~ o critică necruțoare.

acréé, e [asere] *adj.* 1. ascuțit, transât; 2. (fig.) jignitor, caustic parler d'un ton ~ a vorbi pe un ton jignitor.

acéteux, euse [asetφ, φz] *adj.* oțetit, cu gust de oțet, acrit.

acétone [aseton] *s.f. (chim.)* acetonă.

achalandage [ajalādaʒ] *s.m.* 1. atragerea clientelei; 2. clientelă; 3. totalitatea mărfurilor dintr-o prăvălie.

achalandé, e [ajalāde] *adj.* 1. cu mulți clienti; 2. înțesat cu mărfuri (despre magazin).

achalander [afsalâde] *v.t.* 1. a atrage clienți; 2. a aproviza.

acharnement [afarnemâ] *s.m.* înverșunare, îndârjire.

acharner [afarne] *v.r.* a se înverșuna s'~ sur, s'~ contre qn., s'~ au travail.

achat [afâ] *s.m.* cumpărătură, faire des ~s.

acheminement [afəminmâ] *s.m.* 1. îndrumare, dirijare; 2. înaintare progresivă.

acheminer [aʃ(e)mîne] *v.t.* a dirija, a duce; *v.r.* a se îndrepta spre s'~ vers le village și a se îndrepta spre sat.

acheter [afte] *v.t.* *v.r.* a cumpăra, a-și cumpăra.

acheteur, euse [afteœr, φz] *s.m.f.* cumpărător, client.

achèvement [afɛvmâ] *s.m.* 1. terminare, desăvârsire; 2. finisare.

achever [afve] *v.t.* 1. a duce la bun sfârșit; 2. a da lovitura de grătie.

achromatique [akrōmatik] *adj.* (fiz.) aromatic, filtrează lumina albă fără să o descompună.

acidité [asidite] *s.f.* 1. (chim.) aciditate, gust acru; 2. (fig.) caustic des paroles pleines d'~.

acidulé, e [asidyle] *adj.* acrișor bonbons ~s.

acier [asje] *s.m.* 1. oțel; 2. (fig.) coeur d'~ înimă de piatră.

aciéré, e [asjere] *adj.* care conține oțel.

acmé [akme] *s.m.f.* punct culminant, apogeu.

acompte [aköt] *s.m.* (fin.) acont, arvnă.

à-côté [akote] *s.m.* 1. accesoriu; 2. supliment, adaos.

à-coup [aku] *s.m.* oprire bruscă, zdruncinătură, soc.

acoustique [akustik] I. *s.f.* rezonanță, acustică. II. *adj.* acustic.

acquérir [akeir] *v.t.* a dobândi, a deveni proprietar; *v.r.* a obține pentru sine s'~ une réputation a-și face o reputație.

acquiescer [akjese] *v.i.* a aproba, a consimții.

acquisition [akizisjô] *s.f.* achiziție, cumpărare, dobândire.

acquit [aki] *s.m.* 1. chitanță, plată; 2. verdict d'~ sentință de achitare; 3. (fig.) par ~ de conscience pentru a avea conștiință împăcată.

acquitter [akite] *v.t.* 1. a plăti o datorie; 2. (jur.) a declară nevinovat, a achita;

v.r. 1. a-și achita o datorie; 2. (fig.) a se achita de o sarcină.

âcre [akr] *adj.* 1. acru, acid; 2. (fig.) caustic, aspru.

âcreté [akrete] *s.f.* 1. acreală, senzație de acru; 2. (fig.) causticitate l'~ du ton causticitatea tonului.

acrimonieux, euse [akrimonjφ, φz] *adj.* 1. arăgosi, pus pe ceară; 2. mușcător, caustic.

acropole [akropɔl] *s.f.* (ist., arhit.) parte cea mai înaltă a unei cetăți grecești.

acte [akt] *s.m.* 1. act, document oficial; 2. acțiune un ~ courageux o acțiune curajoasă.

actif, ive [aktif, iv] *adj.* 1. activ, dinamic; 2. eficace, cu efect.

action [aksjô] *s.f.* 1. acțiune; act l'~ d'un roman acțiunea unui roman; 2. efect l'~ des antibiotiques; 3. acțiune, cotă-parte din capitalul unei societăți.

actionnaire [aksjoner] *s.m.f.* (ec., fin.) actionar (la o întreprindere).

activer [aktivē] *v.t.* 1. a accelera; 2. a intensifica; *v.r.* a se preocupă intens s'~ dans la cuisine.

activeur [aktivœr] *s.m.* (chim.) substanță activantă.

activité [aktivite] *s.f.* 1. dinamism, energie; 2. ocupație, preocupație; 3. activitate, perioadă de acțiune.

actualisation [aktyalizasjô] *s.f.* actualizare, aducere la zi.

actualité [aktyalite] *s.f.* 1. actualitate ~ médicale; 2. (pl.) informații les ~s de 20 heures à la télé štirile de la ora 20 la televizor.

actuel, le [aktyel] *adj.* la ordinea zilei, actual.

actuellement [aktyelmâ] *adv.* în momentul de față, acum.

acuité [akyite] *s.f.* 1. ascuțime, intensitate l'~ d'un son intensitatea unui sunet; 2. sensibilitatea unui simt l'~ visuelle; 3. perspicacitate l'~ de la pensée.

acupuncture [akypöktyr] *s.f.* (med.) acupunctură.

adaptateur [adaptatœr] *s.m.* (tehn.) dispozitiv de adaptare, adaptor ~ de courant électrique.

adaptation [adaptasjô] *s.f.* 1. adaptare; 2. transpunere l'~ d'un roman pour la télévision.

adapter [adapte] *v.t.* 1. a adapta ~ le tuyau au robinet a adapta ţeava la robinet; 2. a transpunе; *v.r.* a se obișnui s'~ à la vie à la campagne.

addiction [adiksjô] *s.f.* (angl., med.) dependență a organismului de medicamente, droguri.

addition [adisjô] *s.f.* 1. operație de adunare; 2. notă de plată.

additionner [adisjone] *v.t.* 1. (mat.) a aduna cifre; 2. a adăuga ~ de la farine a adăuga făină.

adenom [adenô] *s.m.* (med.) adenom, tumoare benignă.

adepte [adept] *s.m.f.* adept, aderent les ~s du catholicisme.

adéquat, e [adekwa, at] *adj.* adecvat, convenabil.

adhérence [aderâs] *s.f.* 1. aderență, (a)-lipire; 2. aderență l'~ d'une roue adevență unei roți.

adhérer [adere] *v.i.* 1. a adera, a rămâne atașat; 2. (fig.) a adera la o idee, la o mișcare ~ au mouvement écologiste.

adhésif [adezif] *adj.* s.m. adeziv, lipici.

adhésion [adezjô] *s.f.* 1. adeziune, consimțire; 2. acțiunea de a adera la o organizație.

ad hoc [adɔk] *(loc.) adj.* invari pe loc.

adieu [adjø] I. *interj.* adio. II. *s.m.* rămas-bun faire ses ~x à quelq'un a se despărții de cineva.

adipeux, euse [adipφ, φz] *adj.* (anat.) adipos, gras.

adjacent, e [adʒasã, āt] *adj.* 1. adiacent, alăturat; 2. (mat.) angles ~s unghiuri adiacente.

adjectif [adzektif] *s.m.* adjecțiv.

adjetival, e, aux [adzektival, o] *adj.* (gram.) adjetival.

adoindre [adʒwēdṛ] *v.t.* *v.r.* 1. a (se) asocia s'~ à une affaire; 2. a (se) încorpora.

adjoint, e [adʒwē, ēt] I. *adj.* adjunct. II. *s.m.* locuitor.

adjudication [adʒydikasjô] *s.f.* adjudecare (prin licitație) ~ d'un marché.

adjuger [adʒyze] *v.t.* a atribui, a da, a acorda; *v.r.* a-și atribui, a-și însuși, a-și adjudeca.

adjurer [adzure] *v.t.* a implora.

admettre [admetr] *v.t.* 1. a admite, a primi; 2. a fi de acord.

administration [administrašjô] *s.f.* 1. administrare; 2. gestiune, administrare.

administrer [administre] *v.t.* 1. a administra, a conduce; 2. a da, a administra ~ un médicament; 3. (jur.) ~ une preuve a prezenta o dovedă.

admirable [admirabl] *adj.* admirabil, remarcabil, minunat.

admirer [admire] *v.t.* *v.r.* a (se) admira.

admission [admisjô] *s.f.* 1. admitere, primire examen d'~ examen de admisere; 2. acceptare, recunoaștere.

admonestation [admōnestasjô] *s.f.* 1. admonestare, muștrare; 2. avertisment.

admonester [admōnestē] *v.t.* a certa, a admonesta.

ADN [adeen] (biochim.) prescurtare pentru acide désoxyribonucléique acid dezoxiribonucleic, elementul de bază al celulei vii.

adolescent, e [adõesã, āt] *s.m.f.* adolescent.

adonis [adonis] *s.m.* (fam.) Tânăr frumos.

adonner [adone] *v.r.* a se deda, a se pasiona pentru s'~ à l'étude a se dedica studiului.

adopter [adopṭe] *v.t.* 1. a adopta ~ un enfant; 2. (fig.) a-și însuși ~ une philosophie.

adoption [adopsjô] *s.f.* 1. (jur.) adoptare, inițiere; 2. (fig.) însușirea unei idei.

adorable [adɔrabl] *adj.* adorabil, ferme cător.

adoration [adɔrasjô] *s.f.* 1. adorare, venerație; 2. cult; 3. iubire mare.

adorer [adore] *v.t.* a adora, a venera.

adoucir [adusir] *v.t.* 1. a îndulci; 2. a atenua, a tempera ~ la température; 3. (fig.) a atenua ~ la tristesse; *v.r.* a deveni mai bland, mai temperat son inquietude s'adoucit neliniștea lui se calmează.

adoucissement [adusismâ] *s.m.* 1. îndulcire; 2. (fig.) alinare (a unei dureri); 3. (fig.) atenuare, moderare.

ad patres [adpatr̄es] *loc. adv.* (fam.) aler ~ a muri; envoyer ~ a ucide.

adrénaline [adrenalin] *s.f.* (fiziol.) adrenalină.